

१८.२०

मराठी

४३४: वे ५

वेदांत-

२३७५

(भाग १)

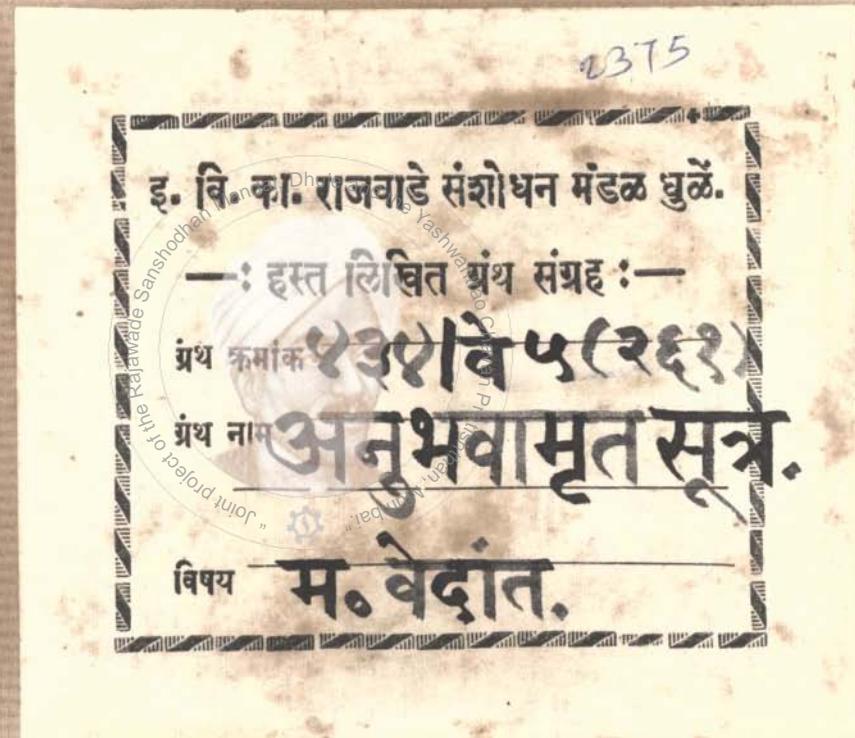
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुले.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४ वे ५ (२६९)

ग्रंथ नाम
अनुभवामृतसूत्र.

विषय म० वेदांत.

(1)

श्रीकृष्णायनमः ॥ नथनाचेऽंजनी ॥ देरवणीचलेरवणी ॥ परियादेरवण्याची मिरवणी ॥ निवतीहातीगेमाय १ ॥
सेहेपत्र ॥ स्वानंदमयखतंत्र ॥ भ्रह्मपत्रवेत् गेमाय २ ॥ न
यनाचेऽंजन ॥ माजीदेरवणीलेरवणीभरुन् ॥ देरवणीकरी
लेरवण ॥ नवलावगेमाय ३ ॥ नवल ॥ नवल ॥ यडोकीयाचीबै
ल ॥ अबोलणेबोल ॥ उठतीबोमाय ४ ॥ आबोमायआबोमाय
यामाजीहेनमाय अगम्यगम्यसोय ॥ निवतीरायलेहवी
५ ॥ नयनीचेऽंजन हेयापत्रीलिहिले अरवलुरवलाआ
ले ॥ देरवणीयागेमाय ६ ॥ स्वातातीस्वेतभले देरवणीयाचे
काळे डोकीयानेरवलीले आरवलुगेमाय ७ ॥ अवलं

३०

१

(२)

देरवणे यापरीदेरवपां रेरवाटीलेयेणे नीवृतीरायगेमा
य < रेरवुनीपाटी आलक्षरेरवाउटी तेसीहेगोमटी
निजपत्रिकागेमाय ९ आवीमायआवीमाय नबोलणे
तेबोलुंकाय तेसीयानिवृतीराय बोलवीलहेपाहे १०
चहुरकानीयमाथा आलक्षकार यानिवृतीचाकर च
पळमिरवेगेमाय ११ मिरवेचपलपणी चहुरकानीया.
माजीदेरवणी माजीडोळियाचिपाणी रवेळतसेगेमाय
१२ नवलनवलाकरणी नवलानवलकेणी कैसियाडो
ळियानी लीहिले हेपत्रवोमाय १३ आलक्षडोळियानी
अवीनाशलेरवणी माजीबकाळीदेरवणी लिहितसे १

(२५)

वोमाय १४ पाहणेपाहण्यापरी पाहाण्याजतिलसरी
आलक्ष्मीसोहरी धरिली वोमाय १५ चहुरकानीथावरील
जाणा सहजउर्ध्वकाना हादेखगियाच्यासना उमरेली
वोमाय १६ हेते तेहेना समरसेमाना याडोछियाचादेख
णा निवनीलीहीवेमाय १७ चपळपणेडोळा अव्यक्त
आक्षरसोहळा चपळपणेलिहिला जाणवेगी वोमाय
१८ सहजाचाहातुला श्वेताचासाथुला अव्यक्तबुंधीवै
ळला यापात्रिकेवरीवोमाय १९ हानिजीनीजनिवृतीना
थ आनाक्षरनिविडेचित्त चपळपणेहात मिश्वेवोमाय
२० तोतेंलेखिले अतोतेवाळले हेंपाहणेबोलिले निव

(3)

तीव्रोमाय ॥२१॥ आतां अक्षरेपत्रिके वरी ॥ कीपत्रिकाया क्षरी
 अंग अंगे आक्षरे सारी ॥ हेपत्रिकावो माय ॥२२॥ तेवीनि जेनी जे
 ली ॥ उमर्टती खये मेली ॥ हेदेखणी आली ॥ लेखणी गेमाय ॥२३॥
 देखणे देखदेखणया ॥ होउ तीले खणी लिहितया ॥ चपछप
 नेमिरवीतया ॥ निरतीकरी वोमाय ॥२४॥ आक्षरेलिहितीकरा
 सी ॥ करमिरवे आक्षरासी ॥ हानिरतीरसी ॥ आगाडतसी वो
 माय ॥२५॥ आणिअंगे चिवदनी ॥ आणिवोचबोलप्पी ॥ हेमोन
 विसर्जुनी ॥ लेखनगेमाय ॥२६॥ मोनाचेनिजमोन ॥ आलक्ष
 लक्षगहन ॥ श्रुन्याश्रुन्य भाजुन ॥ देखणी चलेखणी वोमाय
 ॥२७॥ प्रणवपदी चीधावोळी ॥ अव्यक्तमांडनी आली ॥ तें च्या

(3A)

पादिली वो सें सत्ये चैनी आवेशों तोषलासी ३८ जीवघेतलिया
वीने वाचुने नैणसी सांजने भूत्यें उरे स्थामी पणे नैहीं नहे ३९ विशे
घाचे निनावे आत्मखही न साहावे किंवहुता नक्हावे कंहीयया ४०
शती नुरे सूर्या नुरे लवण्या पाणिया नुरे चैईलया नीहै सी ४१
कापुराचिथळीव ॥ नुरवीं आंगीचि बरव ॥ नुरे रूपनांव तैसेंयया
४२ याचिया हातापाया पडे तव बंधे लेपु ढांन मडे न पडे हाभी डे भे
हाचिये ४३ आपणा प्रतिरवि उदेन करी जेवीं हावं घनहेतेवीं
वंही नांही ४४ कांसमोरपण आपु लें न लाही जेकले तैसें वंघ
त्वं घेतले हारु नियेणे ४५ आकाशाचा आरी सा नुठे प्रतिबि
बठसा हावं घं नहेते सा नमस्कार ४६ नहेतरिनहो हेविशा

अ.

९

(५)

सकांद्वे परिवंदितयाहीठांवो ॥ उरोनेंही ॥ ४७ आंगोलीये
कनाज्ञोलु केडितातोबाहेरीलु कडफीटे अतीलु नफेडीला
चि ॥ ४८ ॥ नानाविंबपणाशरीसे घेऊनीप्रतिविंबनासे नेले
वंद्येत्वयेणेतेसे वंदीतेन ॥ ४९ ॥ नांहीस्त्राचीजेथेसोये तेथें
शीठीचेंकायआहे आम्हाफक्कलेंपायेंरोसीदशा ॥ ५० ॥ गुणा
चियासोयरीका निर्काळिदीपक कीका तेकांहोईलपुलिका
कापुराखा ॥ ५१ ॥ तयादोहीपरस्पर होईनाजवमिघेरें तवद्दोही
चेसरे सरीसेचि ॥ ५२ ॥ तेवींदेरवेनामीययाते तवगेलेंवंध
वंदिते ॥ चईलयाकांते खमीचिजेंवीं ॥ ५३ ॥ किंबहुनाईयाभाषा
आदृताचा उपरखा केडोनिखसखा श्रीगुरुवंदिला ॥ ५४ ॥ या

९

च्चासरव्याचीनवाई॥ आंगीयेकपणाठांवनांही कींगुरुशिष्येदु
वाळीही पवाडकेला ५५ कैसेंआपलेंआपण तेविण सोईरेपे
ण हापाहुनीविलक्षण नांहीतानोहे ५६॥ जगअवघेंपोटिमाये
गगनायेवठाहीउनीगाये॥ कीतेनीसमेसाहे नांहीपणाची ५७
कांपूर्णतेतरीआधार सिंधुजैसादुर्भर तेसींविरुद्धपाहणेर
यांचेघरी ५८ तेजातमाकांहीं परस्परेनीकेनांहीं परिस्थर्या
चाठाई स्थर्यचिह्नेती ५९ थेकल्पनांभेदें तोंकीतानात्वीनादें
विरुद्धआपणाविरुद्धे होतीकाय ६० ल्लणोनिशिष्यगुरुनाथ
यादेंशब्दाचाअर्थ श्रीगुरुचिपरीहोत तोंठाई ६१ सुवर्णआ
जिलेणे वसेयेकसुवर्ण वसेचंदेचांदिणे चंदजेंवीं ६२ कापु

(GA)

अ.
१०

(5)

रआणिपरिप्रङ्ग॥काप्

ईचिकेवळ गोडीआणिगुळ गुळचितो ६३ तैसागुरुशिष्येमि
सें हाचियेक उल्हासे जरीकांहीहीसे त्तेनपणे ६४ मुखआसे
मुखीं आरसाहीसे उखवी हे आपलीवळरवी जाणेमुख ६५ पा
हापांनिरंजनीलिजेला तोनिर्वेवाहयेकला परिचेताचेतावि
ताजाला होन्हीतोचि ६६ जेतोचिचेताचेववी तेंवींहाबुझेबुझा
वी गुरुशिष्येत्वनांदवी गोसेनिहा ६७ दर्पणविणडोळा आप
लेभेटी चासोहळा भोगिता तरितीळा सांगतोहे ६८ एवं
देतासउमसों नेदुनीएक्यविस्कुसों सोयरीकेचाआतीसों पे
खीतसे ६९ निवृत्तीजयानांव निवृत्तिजयाबरव जयानिवृ
तीचीराणीव तिवृत्तीसी ७० वांचोनिवृत्तीविशधे निवृ

१०

तीचेनिबोधे॥ जाणिजैसैसाबोधे निवत्तिनहे ॥ ७१॥ आपणारे
उनीराती॥ त्रिवसा आणि उन्नती॥ गोसांवीनिवत्ती तैसानके ॥ ७२॥
बोपसळईचेबळ धेउनीमिश्वेरत्नकीळ तैसानके निश्चिल्य ॥
चक्रवर्तीहा ॥ ७३॥ गगलसुधोनिपोटीं॥ जैचंचशचीपधळेपुढी तै
चादणेंतेणेउटी॥ आंगजयाचे ॥ ७४॥ तैसेनिवत्तीपणाकारण ॥
हाआपणयाआपण॥ कुलचिजालेद्वाण॥ आपुलेंदृती ॥ ७५॥ ही
ठीमुखाचिवरवें पाठीकडोनीफावे तैआरसेधांडोळावे॥ लाग
तीकाई ॥ ७६॥ कांरातीहानगेलीयां॥ दिवसहानआलियां॥ कायसू
र्यपणसूर्या॥ क्हावेआथी ॥ ७७॥ ह्याणोनीबोध्यबांधोनी॥ धेप्रमाणे
साधूनी तैसानके भरवसेनी॥ गोसांवीहा ॥ ७८॥ आतांजानदे

(SA)

(6)
अ.

११ वस्तुणे श्रीगुरुप्रमाणेयेण केदिलेसीयारुणे चौंवाचा ७१

इत्यनुभवामते सुत्रेदितिये समन्वयाध्याये नयमेपरिष्ठेदेन
वसप्रस्त्राणि ७

श्रीकृष्णायनमः॥ जयचेनिबोभाटे॥ आत्मयाचीझोंपलोटे॥
तरीरुणनकिटे॥ ब्रैचिणचिकीनीद॥ १॥ येहवींपरोहीचोघी॥
जीवमोक्षाचाउपयोगी॥ अविघे सवेंजांगी॥ वेचतीकीर॥ २॥
देहासवेंहातपाये॥ जातीमनासवेंइंद्रिये॥ कांस्त्र्यसवेंजाये॥
किरणजाळ॥ ३॥ नातरीनिदेचाआवधी॥ स्वप्नेमरतीआधी॥
तंविं अविघासंबंधी॥ आठतिथा॥ ४॥ मृत्युलोहेंहोती॥ तेरस
रूपेंजीती॥ जळोनिइंधनेयेती॥ वन्हिदशे॥ ५॥ लवणजांगे

११

Digitized by
Rajendra Singh Johar Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chhatrapati
Professionals, Prof. Rakesh Patel, Prof. Jayant Patel, Prof. Jayant Patel

(६८)

वीरे॥ परिस्वादें जक्कीउरे नीदमरोनीजागरे॥ जियेनीद ६॥ तें
 वींभविधेसवे॥ चौधीवेचतीजीवे॥ परितत्त्वज्ञाना चेनिनांवे॥ उठ
 तीईथा॥ ७॥ आतांतत्त्वज्ञानदीवा॥ मिरोनियांहीलावावा॥ तिहींसी
 नालेवा॥ बोर्धरूपे॥ ८॥ बेउनीस्वर्पेमेलवी॥ गेलियाआपणापैदा
 वी॥ दोन्हीहीठीनांदवी॥ नींदजैसी॥ ९॥ जीताअविधातैसी॥ अन्यथा
 बोधेंगींवसी॥ तेचियेथा बोर्धेसी॥ तिमालीउठे॥ १०॥ परिजीतीना
 मेली॥ अविधाहेमोकली॥ बंधमोक्षेंघाली॥ बांधोनियां॥ ११॥ मोक्ष
 चिबंधहोये॥ तरीमोक्षशब्दनसाहे॥ परिअज्ञानाघरींत्राये॥ वाउगी
 हे॥ १२॥ वाशुलाचेनिमरणे॥ तोषावे किंबाळपणे॥ येशतोचिनांही
 सांकोणे॥ मानावामृत्सु॥ १३॥ घटाचेनांहीपण फुटलियाचिनाग

अ-

१२

न

(८)

ते

४। मानितीज्ञाण। सणोयेती ॥१४॥ लणोनिबंधतवं वावो॥मा
 मोक्षाकेप्रस्यावो॥परिमरोक्रौला ठावो॥अविधाईया ॥१५॥ ज्ञान
 हिंबंधएसे शिवस्त्रवचेनिमिरोंलगी तलें आसे॥सदाशिवे ॥१
 ६॥ वैकुंठी चेही सुजाणे॥ज्ञान पाधी सत्यगुणे॥बांधीजेहें बोलणे
 बहुकले॥ १७॥ परिशिवेकां श्रीवस्त्रभे॥ बोलि लेवेणे चिलोभे॥
 मानुतेनाहें लाभे॥ न बोलता ही ॥१८॥ जेआत्मज्ञाननिश्चिन्द
 नेंहिघेज्ञानाचेबळ॥ तेंस्तर्थेजीतीसवळ॥ तेसें नोहे ॥१९॥ ज्ञा
 नश्लाघ्यानुमोहें ज्ञान पणधाडिलें वांयें॥ हीपवांचुनी हीवाला
 हे॥ तैंभुललाचि॥ २०॥ आपणापैं आपणासी॥ नेणतदेशोदेशी
 आपणातैं गिंवसी॥ हेंकीरहोय॥ २१॥ परिबद्धतां कां दीयां॥ आ

१२

(FA)

पणपैंआठवलियां स्तुणेमीमीयां कैसारीझे २२ तैसाज्ञान
 रूपञ्जात्मा ज्ञानेचिज्ञापुलीप्रमा करितासोहंमा ऐसावंध
 २३ जेज्ञानस्वयेंबुडे स्तुणोनीभारीतावडे ज्ञानेमोक्षघडे ते
 निमालेनी २४ स्तुणोनिपरादीवाचा तोश्रंगारचेंअंगाचा १
 वंभविधा जीवाच्या जीवत्यार्भी २५ अंगीचेनिइंधनेशहाशु
 उढोनियांप्रवेशु करीतेथेंभस्मलेशु बोधाचाउरे २६ जकीं
 नाजकावेगळ कापुरनदिसेआडळ परिहोउनिपरिमळउ
 रेजेंवीं २७ अंगीलावितांविभुती परमाणुतितुकेज्ञडती त
 शीपांडुरत्वकांती उरेजेंवीं २८ नावोहटल्याअंबुजेसें पाणी
 पाणीपणेनसे तरिवोल्हासाचेनिमिसें आधिचिकीं २९ ना

अ०

१३

(८)

जि

तरीं मध्यान्तकाळीं ॥ छाया न दिसे वेगळी ॥ आसे पायां तकीं
री गोलियां ॥ ३० ॥ तै सें ग्रासो नीदु सरें श्वरुपीं श्वरुपा कारें ॥ अ
पले पणे उरे ॥ बोध जो कां ॥ ३१ ॥ तै भरण शेष वा चाईया ॥ न केडे थवि
मरोनीयां ॥ हे पायां पडणी मियां ॥ सोडविले ॥ ३२ ॥ लगो नीपरा
पश्यंति ॥ मध्यमाहान्न भारती ॥ ह्यानीस्त्रराव्या लागती ॥ ज्ञाने
चिपां ॥ ३३ ॥ इत्यनुभवाम् ॥ तै हीयो ध्यये प्रथम परिछेदे
शोकलायनमः ॥ आताखं ज्ञाना चेति मारें ॥ ज्ञान अभेदेवाव
रे ॥ नीदसारो निजागरें ॥ नांही जे जेंवीं ॥ १ ॥ कांदर्वणा वीनि धा
ला ॥ एक्यबोध पहिला ॥ मुख भोगी आपुला ॥ आपण चि ॥ २ ॥ ज्ञान
ह्यानयापरी ॥ जगी आत्मैक्यकरी ॥ तै सुरया खेंचे सुरी ॥ तै

(४)

सें जाले ३ ता वी आंतढां उनीको पटा तो साधी आर्यास ८
कटा कांबां धिला चोरटा मोठे माजी ४ आगी पोता शाचे निमि
से आपणापें जाळि लैं जैसे झाना अज्ञाने तासे तैसे जाले ५
अज्ञाना चाटेका न सलां ही ज्ञान आधीका फांके जवऱ फुर्खा
आपुला पडे ६ देशाही ते निमातिया येणे जें उवाया ते के व
क्षना सावया ही पाचे परी ७ उठणे किपडणे कच्चे भारा कोण
जाणे फांकणे कीं सुकणे जाऊळचिं ८ तरंगाचे रूपायेणे त
याचे नाव निमणे कीं वीजुचे उद्देजणे तो चिं इस्तु ९ तैसें पी
उनी अज्ञान तववरी वाटे ज्ञान जंव आपुले निधान निशेघ
साधे १० जैसें कल्यांतीचे भरते स्थकाजळा सोही तें बुडवि

त्याहि आरते राहो चिनेणे ॥१॥ कांविश्वाही वेगळ वाढेजे
 सूर्यसंडळ तैते जनत मनी रवळ तें चिहोय ॥२॥ नानानीह
 मारुनी आपण पें ही तुरौली जागणेठाके होउनी जागणेचि
 ॥३॥ तैसे अज्ञान आठोनीयां ज्ञान थेते उवाया ज्ञाने ज्ञानगि
 छोनियां ज्ञानीचिहोय ॥४॥ तेवे की पुज्जी वाभरे ना आवंसे
 सरे तैं चंद्री उरे सतरां दीं जे सी ॥५॥ कांते जांते रे नाटो पें को
 नेतमे नवासी पें तेउ पमे चंद्री उपे सूर्यन के ॥६॥ त्योनी
 ज्ञाने उजळे तैसे न के निर्वाके ज्ञान मात्रजे ॥७॥ परिज्ञान
 पणे तिखळे तें चिकींत याकळे कंही दे रिवजे बुबुक्ले बृहु
 का ते ॥८॥ आकाश आपणीया रिंगे काय ऊंगी आपण ॥९॥
 कांभ ज्ञान करी रुक्ले ॥

(9A)

थालागे॥ आपुलामाश्चावळघे॥ आपणकोणही॥ २६॥ दी
 ठीआपणयुदेखवे॥ स्वादआपणयाचारवे॥ नांदआपुले॥
 आईकोनादपण॥ २७॥ सूर्यसूर्यतिविवळें॥ कांकळआप
 णयाफळें॥ परिमळपरिमळे॥ विपतआसे॥ २८॥ तेसेआ
 पणयाआपण॥ जाणतेनकेजाण॥ ल्लणोनिज्ञानपणे
 विषज्ञानमात्र॥ २९॥ आणिज्ञानऐसीसोये॥ ज्ञानपणेवि
 जरीसहे॥ तरीअज्ञानहेनोहे॥ ज्ञानपणचि॥ ३०॥ जैसेते
 जजेंजाहे॥ तेअंधारेकीरनकेनातेजतरीहोये॥ तेजा
 सीकांही॥ ३१॥ ल्लणोनिज्ञानेनेणनेहेनाहीचजया
 होणेआतांमिथ्याऐसेयेणे बोलेंगमे॥ ३२॥ शुन्पसिद्धं

तबोधु कोण सत्ता होय सिधु न सतां व्यपवाद् ॥ वस्तु
 सीहा २६ कांहीचनाहीं सर्वथा औं सीजरी वेवेस्या ॥ त
 शीनांहीहेएथा कोण सीपां २७ मालवीतांहीवे मालवी
 तैं जरिमालवे ॥ तरीहीपनांहीहेफावे कोण सीपां २८
 नीदेचे आललेपणे नीदेलेते जाय प्राणे ॥ तरीनीदभुली
 हि कोणे अनुभवीजे २९ घटघटपणे नासे ॥ तद्दंगे भं
 ग आभासे सर्वथा नांहीतैं नसे कोणे स्नानावे ३० ॥ ल
 णोनिकांहीनांहीपण हे खतां नक्हे आपण न होनी ज
 सणेपण आसणे जे ३१ परिआणिका आपणया ॥

(१०८)

न पुरे विशी हो वावथा ॥ लं जो नियां आ सावथा कारण कीं
३२ जो निरंजनी नी दैला आगि कें नां ही देखि ला अप
ला ही तिमाला आठवतया ॥ ३३ परी जी वी नां ही नो है तैं
सें सुद्ध आसणे आहे ॥ बोलणे ही न साहे ॥ आहे नां ही पणा
चैं ३४ हीठी आपण या मुरडे तैं हीठी पणा ही मोडे परी न
होतें कुडे जाणचिकीं ३५ काळा झाहे काळवं रवा तो आ
पणा नाअणी का न चो जवे जरी आसिका हामी बाणे ३
६ तैं सें आसणे कुंन सणे छें कां ही मान से पणे न सोनि
त्रे असणे ठं ईठांव ३७ निरवल पणे आपला आ
काशाचा संचउरला तो स्वयं असे पुटिला कां ही ना

थे

अ०
१६

(1)

ही ३८ कां आं गो के निर्मले पणी हरतलीया पो रव
रणीं ते आणि कावा चो नी पाणी सर्गळे चिआथी ३९॥
आपणा भागु तै सें असणी चिजै असे जा से नां ही हैं
अै सें सांडो नियां ॥४०॥ नी है चै नां ही पण वीजा लियां जा
गरण असी जें नेणा कोण हो उनी यां ॥४१॥ कां भुई कुंभ
ठेवी जे तैं सें कुंभता आपजे तो नेलियां स्तूषि जे तेण वि
ण ॥४२॥ परी दीनी है भाग न सी वत भुमी चै अंग तेक्षे
की भुमी तै सी चांग चो रवचिअसे ॥४३॥ इत्यनुभवा
स्तूषि द्वितिये ॥२॥ आविशेष्या ये प्रकरण ॥५॥

१६

(11A)

श्रीकृष्णायनमः॥ ते सें सत्ताप्रकाशसुख ॥ थाति हीं उणे ले
 रव ॥ विखपणे चिविष ॥ विषाना ही ॥ १ ॥ कांति काठि पैये कनक
 तील्ही मिळो नि कनक येक ॥ दो वणो डीपि युध्य ॥ पि युध्य जेंवीं
 २ ॥ उजाळह ती मार्दव ॥ थाति हि हि उणी व ॥ दे शिजे सा
 वेव का पुरी येके ॥ ३ ॥ अंगे कीर उजाळ ॥ उजाळ तो चिस
 वाळ ॥ कीं द्वौ न्ही ना परिमळ मात्र ची जो ॥ ४ ॥ तो सी येक का पु
 रपणी ॥ ती न्ही इये ती ही उणी ॥ ईया पशी आठणी सत्तादिकां
 ५ ॥ ये झवीं सच्चिदानन्द भेदे ॥ चालि लिती न्ही पदे ॥ परि ती न्ही
 उणी आनंदे ॥ के ली येणे ॥ ६ ॥ सत्ताचिकीं प्रकाश ॥ प्रकाश
 किं सत्ता उल्हा सु ॥ हे न निवडे मीठां सु ॥ आमृती जेवीं ॥ ७ ॥ सु

अ.
१७

(१२)

कूपक्षिच्चासोळा॥ दिवसावाढतीकळा॥ परिचंद्रमात्रस
गळा॥ चंद्रजेंवी॥ ८॥ श्रेंवींपडतांउद्क॥ श्रेंबाधरुंदेलेरव
परिपडिला गांईउद्क॥ वाचुनीञ्जाहे॥ ९॥ तेसेंञासहाचि॥
येयावृत्ती॥ सहस्रणोआलै श्रुति जडाचियेसमात्मी॥ चीद
पणरोसें॥ १०॥ दुर्गवाचेनिसर्वनासे॥ उरलेंतेसुखरोसें॥ नि
गदलेनिखासे॥ प्रभुचेनि॥ ११॥ ऐसोस्तप्रतीयोगिये आ
सहादितीन्हीइयेंलेटितांजालीतायें॥ १२॥ एवंसज्जितानंदु सुष्ठुटिकं
आत्माहारे साशब्दु आन्येव्यावरतीसिधु वाचकनके॥ १३॥ सू
र्यचेनिप्रकाशें॥ जेकांहीजेआभासे॥ तेणेतोटिसे॥ स्थर्यकांही॥
१४॥ तेंवीजेणेतेजें॥ वाचेसिवाच्यसुझे॥ तेंवाचाप्रकासिजे हैंके

कौ

(२A)

आहे १५ विषयेनांहीँ यहाही जयाप्रमेयत्वचिनांही नयास्य
प्रकाशीकांही प्रमाणहोय १६ प्रमेयपरिष्ठेदे प्रमाणत्वनांदे का
र्थस्तुतासिद्धे वस्तुचाठाई १७ सूणोनिसच्चित्सुख हेंबोलवस्तुवा
चक नक्तिहेशेष विचाराते १८ ऐसेनीइयेप्रसिद्धे चालिलींती
न्हीपदे अदृष्टयास्यसंवादे भेटतीजेक्हां १९ तेवेळीवरिसोनीमे
घ समुद्रहेउनीवोघ सरेद्दाउनिमाग राहेजैसा २० फैविउनफू झ
लसुके फळपाकींरसपोषे तोहीरसउफके त्रुपीशनी २१ आ
हुतीअग्नीआंत घालोनीवोसरेहात सुखेवेवउनीगीत उ
गाराहे २२ नानामुखमुखताउनी आरिसाजायरिगोनी का
नीदैलेंचेवउनी चैववीतैंजैसें २३ तैसें सच्चित्तनंदाचोखटात
उनीदृष्टयाइषा तीन्हीपदे निघतीवाटा मोनाचिया २४ जैजे

बोलजेतैक्षे॥ होयतेंतंवनबोलवे॥ साडलीवरिनमववे॥ म
 वीतेजैसे २५॥ मगअपलियाकडे॥ मवीतयासेपडे॥ तैलाज्
 ला आखुडे॥ मवीतीजैसी २६॥ तेसेंसदचिखभावे॥ आसदतंव
 नक्षे॥ मांसत्येत्वसंभवे॥ ससासिकांही २७॥ आज्ञीराचेंनिनासे
 जेचिन्मात्रआलेंदशे॥ आतांचिन्मात्रचिमांकेसे॥ चिन्मात्रिइये
 २८॥ नींदप्रबोधावाठाई॥ नसेतैसेंजागणीहि॥ तेवींचिन्मात्रमांका
 ही॥ चिन्मात्रींइये २९॥ रोसेइयासुखपूर्णे॥ नांहीदुःखकीरहोणे॥
 आतांसुखचिमांहुणे॥ सुखाकांही ३०॥ लुणोनिसदसद्वैंगेले
 चिदचिद्वैंमावळले॥ सुखासुखजाले॥ कांहीनाकी ३१॥ आतां
 दंसाचेलवंचक॥ सांडुनीदुनीचेकंचुक॥ सुखमात्रचियेक॥ स्वयेंजा

भरती

(13A)

ण ॥७॥ इदं धनुधीं शीते ॥ कोण पानघालिते ॥ तें ही सेतेसे
होते ॥ सा च जरी ॥ ८॥ अस्त्र स्त्रा चिया कौतुका ॥ पुरती जरी मृ
गत्तस्त्री कां ॥ तरी सारै देतो तकी ॥ आविघे विधी ॥ ९॥ सीहे बोला चि
वलधी ॥ ऐसी अविधा आर्थी जर्गी ॥ तरी जळे नाकां ऊंगी ॥ गं
धर्वनगर ॥ १०॥ जेथें साउली न पडे तेथें नाही जेणे पाडे ॥ सांपडे जे
थें जोडे ॥ ताही चकी ॥ ११॥ मृगजळ जेथें नुमडे ॥ तेथें असे कोरडे ॥
माउंडे तेथें जोडे ॥ वो लहास कांही ॥ १२॥ दि सतचि खप्पलटि कें ॥ ते
जागरे हो यठाउ के ॥ तेवी अविधा काळीं सुतु के ॥ अविधा धानों
ही ॥ १३॥ वो डंबरी चिया लेणि यां ॥ घरे आतु डल्लि यां ॥ नाग वे नाग
वलियां ॥ विशेष कांही ॥ १४॥ मनो रथा चे परिये छ ॥ आरोगी कावि

(१)

सवेळं परित्यपवासावेगळं ॥ आनआथी १५ हेदीसेतैस्मीभ
 से ॥ तरीचित्रीचेनीपाउसें ॥ वोल्लुवोतमानसे ॥ आगशतकं ॥
 १६ ॥ कालउनि आंधारे ॥ त्तीहोयतीजाक्षरे ॥ तरीमसीचेवोरबा
 रे ॥ सीणेकोण ॥ १७ ॥ आकाशकायनीक्लें ॥ हुनदेखतीहेडोळे अ
 विधेचीठवाक्लें ॥ जाणतै सी ॥ १८ ॥ आणिईयेचेअनुर्वाच्यपण ॥
 तेहुनेहेवांगण ॥ आपला अमावजापण ॥ साधीतसे ॥ १९ ॥ अवि
 धायेणेनावें ॥ मीविधमानलक् ॥ हुअविधाचिखभावे ॥ सांगतसे
 २० ॥ कांहीच जरी आहे ॥ तरीनिर्धारकांनसाहे ॥ वरीघटाभावीभीं
 य ॥ अंकितहीसे ॥ २१ ॥ हेअविधातरीमायावी ॥ परीमायावीपणे
 लपवी ॥ तेमावक्ललीअभावी ॥ आपुलिया ॥ २२ ॥ बहुतापरीए

(14A)

सी॥ अविद्यानांही अपैसी॥ आतां वोलहातवसी॥ कवणावरी २३
 साउलीयेते सबक्ले॥ रवचितांभोयआउक्ले॥ कीहालैनी आंतराक्ले
 प्रोंठावेहातु २४॥ मृगजकाच्यापाणी॥ गगनाचाआछिंगिणी॥
 नातरीचुंबनी॥ प्रतिबिंवाच्या २५॥ उठावलातंवंका॥ सुनाथाप
 नु डेआसिका॥ अविद्यासौतकी तेसेंहोय २६॥ औसीही अविद्याना
 सावीं हे कोण्ही वाहेलजीवीं॥ तेणे सालकाटावीं॥ आकाशाची २
 ७॥ तेणे सेक्ली गळादोहावी॥ गुठघांवसपाहावी॥ वाळउनीचुर
 करावी॥ सांजजेवी २८॥ जासईवाटुनिरसु॥ काठावावहुवसु॥ का
 लउनीआळसु॥ नोदकापाजावा २९॥ तोपाठापाणीपरतो॥ पट
 लिशाउलीउलधो॥ वारियाचेतांथु॥ वक्लोसुखे ३०॥ तोवागुला
 तेमारो॥ प्रतिबिंवार्खोक्लेभरो॥ तक्लहातीचेविंचारो॥ कैझेसुखे ३१

अ-

२४

(15)

घटाचेनांहीपणफोडो॥ गंगनाचीफुलेतोडो॥ ससयाचेनोडो॥
सींगसुखे॥ ३२॥ तोकापुराचीमसीकरो॥ रत्नशिल्पिकाजळध
रो॥ वांजेचेलेकरो॥ परणोसुखे॥ ३३॥ आवेसेचेसुधाकरे॥ पो
घोपाताळीचीचकोरे॥ मृगजळीचीलेलचरे॥ धरोसुखे॥ ३४॥ जो
अहोहेंकितीबोलावे॥ अविधारचिलीअभावे॥ आताकांही
नासांवे॥ शब्दयेण॥ ३५॥ नांहीतयचेनाशी॥ शब्दनयेप्रमाणद
शो॥ आंधारीआंधारजैसे॥ तोहेसुपु॥ ३६॥ अविधानाहीचजा
ती॥ येथेनाहीत्त्वायुक्ति॥ दुपारीहोतीवाती॥ आगणीचि
या॥ ३७॥ नपेरितांसेती जेसवंगणीजाती॥ तयालाजेपरती
जोडीआहे॥ ३८॥ रववणीच्छाअंगा जेणेकेलावळघा॥ तो

२४

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com